

Cromoterapie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Alerg desculț pe runele încinse
Și-aud sinapsele cum se dezbracă,
Doar corzile din suflet sunt întinse,
Iar ziua-mi pare-o toamnă cardiacă,

Nu are curs, dansează la-ntâmplare,
Cerul e spart, prin sită nu prea deasă
În canionul vieții, niagare
Mai spală de nămol câte-o angoasă.

Eu te aștept să-mi descâlcești destinul
Cu pasul mic trecând prin acuarele
Și anotimpului să-i dai tainul
Să poată merge drept fără atele.

- Trec peste jaru-ncins al imprudenței
Și nu mă tem că lumea mă condamnă
Că mă ascund sub cremenea esenței
Acestui vers. Am definit o toamnă

Cu cer deschis spre-o altă primăvară
Ce va veni cu verdele pădurii
Să-mi învelească trupul. Într-o seară
Luceferii aprinși pe cerul gurii

Te-or aștepta să-i guști cu vârful limbii,
Un nou big-bang să ducă universul
Acolo unde niciodată gândul
Nu a-ndrăznit și niciodată versul.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif